

PÜHAPÄEV ENNE PAASTUAEGA Esto mihi; Quinquagesima. Jumala armastuse ohvritee.

1. lugemisaasta

Luuka 18:31–43 Jeesus kuulutab ette oma surma ja ülestõusmist ja tervendab pimedat

ET MA JÄLLE NÄEKISIN

Naatan istub linna väravas. Ta kõigutab ennast vaikselt ette ja taha, ta käsi on almuste kogumiseks avalil, aga harva kui keegi talle sinna midagi poetab. Naatanit on pidevalt teest kaugemale aetud, ta on teistele jalgu jäänud. Inimestele ei meeldi see, et Naatan on pime ja ennast ise aidata ei saa.

Naatan ei saa sinna midagi parata. Ta mäletab lapsepõlve, ta mäletab päikest, ta mäletab lilli ja linde. Aga siis ühest päevast alates hakkas ta nägemist kaotama, ta oli siis veel üsna laps, maailm muutus aina tumedamaks ja hägusamaks. Lõpuks ei näinud ta enam midagi enda ümber. Ta ei saanud enam üldsegi endaga hakkama. Aina rohkem ja rohkem vajas Naatan teiste abi.

Nii ta istus linna värvas, või õigemine väravale ja teele nii ligi kui tal olla lasti, kerjas ja palvetas, et Jumal teda sellest olukorrast päästaks. Naatan oleks tahtnud taas näha maailma enda ümber lilli ja linde, valgust ja päikest. Ta palvetas Jumala poole, et ta jälle näeks.

Naatan kuuleb, kuidas inimesed tema ümber kogunevad, hääled tulevad talle aina lähemale. Naatan kuuleb inimesi rääkivat kellestki, keda nad väga ootavad ja on tulnud linna väravasse tervitama.

„Kuuled, Ta tuleb!“

„Vaata, vaata, Ta tuleb!“

„Näe, Tal on õpilased kaasas!“

Inimesed räägivad Natani ümber läbisegi. Ta tunnetab, kuidas inimesed tulevad talle aina lähemale. Naatanil on hirm, et nad ta ära tallavad. „No, kas nad siis ometi, ei näe, et mina ka siin olen?“ Naatan tahaks seda valjul häälel küsida inimeste käest ja ennast nende tammumisest säästa.

Kui Naatan küsib hoopis: „Kes sealt tuleb? Keda te ootate?“

Kõige lähemal seisev mees vaatab inimese jalgade vahelt kostva hääle poole. „Kas sina, pime mees, siis ei tea, et Naatsareti Jeesus, Taaveti soost, on tulemas koos oma jüngritega? Kas sina pole siis midagi kuulnud Jeesusest, kes teeb haigeid terveks. Üks kord tegi terveks lausa kümme pidalitõbist korraga!“

„Oh, kui selle mehega saaks rääkida,“ mõtleb Naatan. „Küllap Tema juba mind saaks aidata. Kuidas ometi ulatuda meheni, kuidas Temanii jõuda?“

Naatan ajab ennast püsti. Kuigi ta ei näe midagi enda ümber, kuuleb ta häälte kõminat enda ümber, elevus kasvab, sumin muutub tugevamaks ja siis voogaks nagu laine läbi inimeste. Nüüd on Jeesus astunud Jeeriko väravatest sisse.

„Jeesus, Taaveti Poeg, halasta minu peale!“ hüüab Naatan nii valjusti kui suudab.

Ja kõrvalseisjad sõitlevad teda, et ta jääks vait. Tema aga karjub veelgi enam: „Taaveti Poeg, halasta minu peale!“

Jeesus jääb seisma. Ta käsib pimedat enese juurde tuua. Aga kui pime Tema juurde tuleb, küsib Jeesus temalt: „Mida sa tahad, et ma sulle teeksin?“

Tema aga ütleb: „Issand, et ma jälle näeksin!“

Ja Jeesus ütleb talle: „Näe jälle! Sinu usk on su päästnud!“ Ja otsekohe näeb ta jälle ja läheb Temaga kaasa Jumalat ülistades. Ja kogu rahvas, kes seda näeb, kiidab Jumalat.

Küllike Valk, 2016.